

(bár természetesen az elmélkedés és elhatározás támogathatja). A Mária belső életében való részvétel önként fakadó, néha nem is tudatos gyümölcse annak, ha szemlélem magatartását, amely hitem szerint állandó, ma is ugyanaz.

Ennek az észrevételnek van egy jelentős következménye. Mária kultusza dicséret, kérés és utánzás együttvéve. Amikor a hívő – nemcsak ajkával, de szívével is – elmondja az Üdvözlégyet, nem egymástól elszigetelt, különálló részekről van szó, ahol az üdvözlést és csodálatot követi a kérés és alkalomadtán majd az utánzás is. Ha csodálattal köszöntöm azt, aki hitünk szerint példaképként és segítőként fordul felénk, maga ez a köszöntés kitarulás utánzásának és közbenjárásának. Ezért az Üdvözlégy, bár nyelvilleg Szűz Máriához fordul, magában foglalja, hogy Mária magatartásában osztozva fordulunk Isten felé és őhozzá imádkozunk. Amikor a hívő elmondja a Magnificatot, jobban dicséri Istent, mintha csak egyedül dicsérné: magáévá téve Mária szavait nem csupán utánozza az ő teológiai erőnyeit, hanem képessége szerint osztozik abban a hitben, reményben és szeretetben, amely Isten Anyjának szívét eltöltötte és ma is eltölti.

Alszeghy Zoltán

REGGELTŐL ESTIG

Lelkiismeretvizsgálat az Imaapostolság napi felajánló imája alapján

A naponkénti lelkiismeretvizsgálat lelkiéletünk fontos tényezője. Gondolatainkat, szavainkat, cselekedeteinket, mulasztásainkat – és a mögöttük meghúzódó szándékot, érületet – szembesítjük az isteni elvárásokkal. Magatartásunk normáit a kinyilatkoztatás és az egyházi tanítás tárja eléink. – De szembenézünk azokkal az elvárásokkal is, amelyeket éppen a lelkiismeretvizsgálat során ismerünk meg jobban. Merre irányított Isten Szentlelke a belső megmozdulásokon át? S hogyan reagáltunk erre a nem kodifikált előírásra, a szeretet belső törvényére?

A lelkiismeretvizsgálat módját megtanultam, s gyakorlom hosszú évek óta: hálaadás, kegyelemkérés, vizsgálat, bánat, erősfogadás. Évek során ez az examenben történő találkozás Istennel egyre mélyült és kötetlenebbé vált. Ugyanakkor növekedett a vágyam egyéni forma kialakítására. Főleg a vizsgálati részre vonatkozóan kerestem egyszerű és szilárd fogódzó pontokat. Egy napon, mint várt és mégis váratlanul betoppanó vendég, előttem állt a megoldás: **nézz utána este, honnan indultál el reggel.**

Reggelente a Szentháromság megtestesült szeretetéhez, Jézus Szívéhez járulok. Ő nyitja meg szívemet Isten és embertársaim felé. Neki adom át előre az új napot és benne magamat: „tégy minket örök áldozattá”. – Az Imaapostolság napi felajánló imáját szűzgárdista korom óta minden reggel elmondom. Ebben az imában megtaláltam életem naponkénti felülvizsgálásának vezérfona-

lát. Esténként megnézem, hogy a nap folyamán hogyan valósítottam meg felajánlásomat.

A saját útját mindenki önmaga fedezi fel. De egy tapasztalat megosztása esetleg hasznos lehet.

Úr Jézus, szentséges Szívednek ajánlom fel, Nagyasszonyunk szeplőtelen Szívével egyesülve, mai napom minden imádságát, munkáját, örömét, és szenvedését. Egyesítem mindezt a legszentebb Aldozattal, amelyet oltárainkon szüntelenül bemutatasz. Fogadd engesztelésül vétkeinkért, szándékaid megvalósítására, különösen a havi szándéokra.

„Úr Jézus, Szentséges Szívednek ajánlom fel,
Nagyasszonyunk szeplőtelen Szívével egyesülve . . .”

A mai napom valóban odaadott élet volt? Nyitott voltam Istenem és embertársaim felé, mint a Szent Szűz? Különösen abban, amit a legutóbbi szentgyónásomban ígértem? – A hit szempontjai szerint ítéltém kis dolgokban is? Természetfeletti remény? Isten akarata mindenképp felett? Vagy ösztöneim, ötleteim, mások véleménye irányítottak? – Embertársaim iránti tisztelet, felelősségtudat? Öszinteség, türelem, megbocsátás? Mások meghallgatása? Szívjóóság? Tettekben megnyilvánuló szeretet? – Vagy csak önmagamnak éltem? Saját kényelmem, saját érdekeim voltak a legfontosabbak? Másokat csak eszközként használtam? Ellenszenvnek miben engedtem? Nézeteltérések megoldása? Nyelvhibák? – Közösségi érzés? Közösségért vállalt áldozatok, vagy azok alóli kibújás? (Családban, munkahelyen, egyházközségben, stb.) – Istennel találkoztam-e az embereken?

„ . . . minden imáját”

Szorgosan kerestem-e a kapcsolatot Istenemmel? Vállalt és előírt imáimhoz való hűség? Külső-belső nehézségek idején is? Imádságaim légköre: imádás? hála? alázatos könyörgés? gyermeki bizalom? – Közbenjáró ima másokért, sokakért?

„minden . . . munkáját”

Minden kötelességjellegű tevékenység idetartozik. Állapotbeli és foglalkozásbeli feladataim teljesítésében példaképem a Szentcsalád. Ma hogyan mintáztam őket? Hűség? megbízhatóság? szorgalom? önzetlenség? körültekintés? hozzáértés? kitartás? – Gazdálkodás a rábízott anyagi javakkal? Pénzzel? Időmmel? Testi-szellemi képességeimmel? Másokéval? – Munkával összefüggő emberi kapcsolatokban: igazságosság? kölcsönös segítség? gyengébbek támogatása? együttműködés keresése? Vagy ezek ellenkezői? – Törekvéseim rugói: alázatos kötelességteljesítés? szolgálat? – vagy: egyéni ambíció kiélése? anyagiasság? érvényesülési vágy?

„minden . . . örömét”

Minek örültem ma? anyagi előny? emberek tetszése? felüdülés? alkotás öröme? emberi kapcsolatokban adás-elfogadás? lelki értékek? Igyekeztem-e Isten ajándékait felismerni, megköszönni? Hálas lelkület? – Testem vagy lelkem tisztaságát veszélyeztető örömmel szembeni éberség? – Igyekez-

tem-e örömet szerezni másoknak? főleg szomorúaknak, elhagyottaknak, szenvedőknek? – Keresztény örömet sugároztam-e magam körül?

„minden . . . szenvedését“

Mi okozott ma testi vagy lelki fájdalmat? Hogyan fogadtam? zúgolódás? csüggedés? mások hibáztatása? panaszzkodás? Mártírszerep, hogy sajnáljanak vagy csodáljanak? – Tudtam-e alázatosan fejet hajtani: megérdemeltem bűneimért? Tudtam-e szeretettel átkarolni a szenvedést: szívesen, Jézusom, még sokkal többet is érted, engesztelésül vétkeinkért? – Miben tagadtam meg magamat, miben hoztam áldozatot? – Érdekelt-e mások szenvedése? Igyekeztem-e enyhíteni? együttérzés? segítség? a szenvedésben rejlő érték közös felfedezése?

„örömét és szenvedését“

Amikor mélyebbre szállok a vizsgálatban, az öröm és szenvedés párhuzamában a belső, lelki megmozdulásokra próbálok reflektálni. Figyelmem most nem arra irányul, amit tettem, hanem ami bennem történt a nap folyamán, főleg imádságok idején. Volt-e bennem lelki béke, világosság, a szeretet növekedése? (vigasztalás). Volt-e belső zavar, nyugtalanság, keserűség? (vigasztalanság). Mivel függtek ezek össze? – A belső vonzódás és taszítás mozgásából még jobban megismerem magamat, mint az előírásokkal szembeni magatartásom vizsgálatából. És főként kezdem megismerni a bennem munkálkodó Lélek irányítását: mit kell elfogadnom, mit kell odaadnom. Akár tisztulásra hív a Lélek, akár növekedésre, az Ő ereje viszi végbe ezt bennem. Az én feladatom, hogy szabadságom megnyíljék a kegyelem előtt. Reflexióm eredményét, a felismert hívást Istenem irgalmas Szívébe zárom: teljesedjék bennem, amit tőlem kívánsz.

„Egyesítem mindezt a legszentebb Áldozattal . . .“

Az Eukarisztia előtti magatartásom: hit? imádás? viszonzszeretet? Milyen volt ma részvételem a szentmisén? csatlakozásom Jézus áldozatához a dicséret, hála, könyörgés, engesztelés lelkületével? – Szentáldozásom? Megnyílás Uram, Jézus előtt a befogadás és odaadás vágyával? Vágy „közvetíteni“ Őt a világnak? – Az Eukarisztia ünneplése milyen helyet foglal el életemben?

„Fogadd engesztelésül vétkeinkért, szándékaid megvalósítására, különösen a havi szándéokra“

Újra felvetem az első kérdést: a mai napom valóban odaadott élet volt? Kicsinységében, gyarlóságában is nagy szándékok szolgálatában? – Mennyire lendített a tudat, hogy mustármagnyi életem eszköz lehet a megváltás kegyelmeinek szétáradásában? Mennyire sarkallt a vágy, hogy az Egyház engesztelő és apostoli, missziós életébe bekapcsolódjak? – Vagyis mennyire dobbant együtt szívem a megváltásunkért és üdvösségünkért átvért Szívvel?

Nézz utána este, honnan indultál el reggel. – Nem minden este kerül sorra minden pont ilyen részletezéssel. Egyszer az egyiknél, máskor a másiknál idő-

zöm hosszabban, s a többire csak egy-két pillantást vetek. — Az examenezésnek ez a módja lelkiéletem egységének jó támasza.

Beregi Emma

TERÉZ ANYA NÖVÉREI JUGOSZLÁVIÁBAN

Teréz anya kapcsolata Zágrábbal még 1928-ban elkezdődött, amikor Írországon keresztül Indiába készült. Útközben egy ideig Zágráb egyik külvárosában, Dubravában tartózkodott, innen utazott okt. 13-án Írországba. — Egy sokkal komolyabb kapcsolat kezdete közte és a horvát egyház között még korábban nyúlik vissza: hitélete kezdetére és missziós hivatásának ébredésére. Abban az időben zágrábi jezsuiták dolgoztak a szkopjei Jézus Szíve plébánián, amelynek területén született. Az 1924-ben odaérkezett Franjo Jambreković atya nagy mértékben fellendítette az ifjúsággal való foglalkozást, és Teréz anya hivatásának fölkelésére is nagy hatással volt. Amikor 1978-ban Zágrábra látogatott, hosszú ideig imádkozott az atya sírjánál, s utána azt mondta: „Köszönöm, hogy elküldte nekem Jézust.”

Kalkuttába érkezése óta állandó lelki kapcsolatot tart fenn az ott működő horvát jezsuitával, P. Ante Gabrić-csal. Vele beszél meg minden új szándékát a leprások közti apostoli munkája terén.

Amikor a horvátok megkeresztelkedésük 13 százados évfordulóját ünnepelték, a „Mali Koncil” (Kis Zsinat) c. gyermeklap szerkesztősége azzal a kéréssel fordult Teréz anyához és P. Gabrićhoz, legyenek a gyermekek karitatív rovatának („A jóság kis mozaikja”) állandó pártfogói. Mindketten szívesen teljesítették ezt a kérést. Így alakult meg 1976-ban Teréz anya munkatársainak köre. Számuk hat év óta 13 000-re nőtt. Munkájukban a munkatársak nemzetközi csoportjához csatlakoznak.

1978 januárjában a Glas Konkila (A Zsinat hangja) és a Mali Koncil szerkesztőségének két pap munkatársa, Mijo Gabrić és Luka Depolo meglátogatta Teréz anyát és P. Gabrićot. Egy hónapig maradtak Indiában, és az ott folyó missziós munkáról dokumentumfilmet készítettek.

A zágrábi érsek, Franjo Kuharić hívására 1978 márciusában Teréz anya és P. Gabrić részt vett az ott tartott nagy népmisszióban. Ez alkalommal Teréz anya más jugoszláv városokba is ellátogatott, többek között szülővárosába, Szkopjéba is. A látogatás a nagyhétre esett.

A következő évben, 1979. jún. 8-án négy nővér érkezett Teréz anyával Zágrábra a Szeretet Misszionáriusai társaságából. Jún. 10-én, a székesegyházban tartott ünnepélyes szentmisén az érsek átadta nekik egy új ház kulcsát. Azóta állandóan négy–öt nővér tartózkodik Zágrábban. Hozzájuk csatlakoznak mint jelöltek azok a fiatal lányok, akik a rendbe szeretnének lépni: két év alatt tíz leány Horvátországból és egy Szlovéniából. A nővérek azokról a szegényekről